

Ο Δομήνικος Θεοτοκόπουλος γεννήθηκε το 1541 στον βενετοκρατούμενο Χάνδακα, το σημερινό Ηράκλειο Κρήτης, από γονείς ορθόδοξους και εύπορους. Πλάι στη ζωγραφική σπούδασε και τα κλασικά γράμματα. Στον Χάνδακα ζωγράφισε εικόνες στο ύφος της μεταβυζαντινής Κρητικής Σχολής, όπου συνδυάζονται και επιρροές από την ιταλική Αναγέννηση. Το 1567 έφυγε από τον Χάνδακα για τη Βενετία, όπου μαθήτευσε δίπλα στον μεγάλο Βενετό ζωγράφο Τιτσιάνο και εξοικειώθηκε με την τέχνη της βενετσιάνικης σχολής της Αναγέννησης, η οποία χαρακτηρίζεται από το πλούσιο χρώμα. Από το 1570 έως το 1577 βρίσκεται στη Ρώμη. Φιλοξενείται στο ανάκτορο του καρδινάλιου Αλέξανδρου Φαρνέζε και γνωρίζεται με πολλούς διανοούμενους. Το 1572 εγγράφεται στην Ακαδημία του Ευαγγελιστή Λουκά. Ζωγραφίζει πίνακες, όπου το πλούσιο βενετσιάνικο χρώμα συνδυάζεται με τις ψηλόλιγνες δυναμικές μορφές των Ρωμαίων μανιεριστών. Το 1577 ο Γκρέκο φεύγει για την Ισπανία, όπου μεταβαίνουν πολλοί Ιταλοί καλλιτέχνες για να εργαστούν στη διακόσμηση του ανακτόρου του Εσκοριάλ. Η παράξενη τέχνη του δεν αρέσει στο βασιλιά της Ισπανίας Φίλιππο Β΄. Ο Γκρέκο εγκαθίσταται οριστικά στο Τολέδο παλιά αυτοκρατορική πρωτεύουσα της Ισπανίας– που εξακολουθούσε να είναι η θρησκευτική πρωτεύουσα της χώρας. Εκεί ο υπερήφανος Κρητικός αναλαμβάνει μεγάλες παραγγελίες και ζωγραφίζει πολλά και θαυμαστά έργα, όπως το *Εσπόλιο*, η *Ταφή του Κόμητα Οργκάθ* κ.ά.

Μακριά από τις επιδράσεις των Ιταλών και από το θόρυβο της Αυλής, ανακαλύπτει τον βαθύτερο εαυτό του και δημιουργεί μια τέχνη με υψηλή πνευματικότητα, όπου Βυζάντιο, Αναγέννηση και Μανιερισμός συγχωνεύονται σε ένα ολότελα πρωτότυπο και μοναδικό ύφος.

Πέθανε το 1614 στο Τολέδο, χωρίς να ξαναγυρίσει στην πατρίδα του. Τα έργα του υπέγραφε πάντοτε ελληνικά με βυζαντινούς χαρακτήρες: «Δομήνικος Θεοτοκόπουλος ο Κρης εποίει».

<https://www.nationalgallery.gr/el/zographikh-monimi-ekthesi/category/dominikos-theotokopoulos.html>

["Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ", ΔΟΜΙΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ](#)